

# РЕШЕНИЕ

№ 27768

гр. София, 19.12.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова**

**ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева**

**Мариета Райкова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9260** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) срещу Решение № 3512 от 29.07.2024г., постановено по н.а.х.д. № 9740/2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 147-ми състав. С решението е отменен Електронен фиш Серия К № 7101427, издаден от СДВР, с който на С. А. Ц., на основание чл.189 ал.4, вр. чл.182 ал.2 т.6 ЗДвП. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 800 лева за нарушение на чл. 21 ал. 1 от същия закон.

Касаторът твърди, че решаващият съд, като е приел, че участъкът, в който е извършено нарушението е в населено място и на това неправилно възприето обстоятелство и формално основание е отменил ЕФ, и е ангажирал отговорността на нарушителя, е постановил необосновано и незаконосъобразно съдебно решение. Счита, че електронният фиш отговаря на утвърдения образец и вписаните в него обстоятелства ясно и недвусмислено сочат къде е извършено и установено нарушението, а именно извън населеното място. Същото напълно кореспондира на вменената за нарушена правна норма и съответстващата и наложена санкция. От съда се иска отмяна на въззивното решение и потвърждаване на електронен фиш.

Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – С. А. Ц., чрез упълномощен адвокат оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

С обжалваното решение въззивният съд е отменил електронен фиш Серия К, № 7101427, издаден от СДВР, с който на С. Ц., на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.6 ЗДвП, е наложена „глоба“ в размер на 800 лева, за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. С ЕФ е ангажирана административнонаказателната отговорност на Ц. в качеството ѝ на законен представител на дружеството–собственик на заснетото МПС - „ПМ-София“ ЕООД, за това, че на 26.02.2023 г., в 10:00 часа, в [населено място] по [улица]до № 467, с посока на движение от [улица]към [улица]при ограничение на скоростта 90 км/ч., извън населено място, се е движил със скорост от 161 км/ч.

За да постанови своето решение, съставът на СРС въз основа на приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства е приел, че действително на 26.02.2023 г. в 10:00 часа С. Ц. управлявала лек автомобил с марка "А." с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]до № 467, с посока на движение от [улица]към [улица]със скорост 161 км/ч. Съответното техническо средство, с което е установено нарушението - видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, с идентификационен номер MD 1192, е с издадено удостоверение за одобрен тип средство за измерване при БИМ, приложено по делото и валидно към датата на нарушението. Видео – радарната система била разположена на триножник на участък от пътя, работела в стационарен режим на заснемане и заснемала приближаващите автомобили. Районният съд е установил още, че визираният пътен участък е на територията на [населено място], (т.е. не е извън населено място) като максимално разрешената скорост на движение към 26.02.2023 била 90 км/ч, въведена с пътен знак "В26".

При така установената фактическа обстановка, районният съд е приел за безспорно, че при ограничение на скоростта от 90 км/ч, въведено с пътен знак „В26“, автомобилът, собственост на юридическото лице, чийто управител е С. Ц., се е движел със скорост от 161 км/ч. Изводите си, че нарушението е извършено в населено място и относно ограничението на скоростта в района от 90 км/ч., въведено с пътен знак, съдът е направил на база приобщените по делото писмени отговори от Агенция Пътна инфраструктура, ОПУ – С., ведно със приложените пътни схеми. Според СРС, от данните в отговорите се установява, че нарушението е извършено на пътен участък, попадащ в границите на населеното място [населено място], тъй като никъде няма поставени пътни знаци „Д12“ - „край на населеното място и селищното образувание“. В тази връзка решаващият съд е приел, че посоченото в ЕФ нарушение не е извършено, тъй като заснетият автомобил се е движил с превишена скорост в

населено място, а не както е посочено в ЕФ – в извъннаселено място. Изтъкнато е, че се касае признак от обективната страна на деянието, защото са предвидени едни санкции в случаите, когато нарушението е в населено място и други, когато то е извън населено място. Обоснован е краен извод, че неправилно установените факти в административнонаказателното производство са довели до неправилно приложение на материалния закон. С тези мотиви съдът е отменил електронния фиш.

Така постановеното решение на районния съд е валидно и допустимо, но неправилно. Касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но е оправомощена да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства (напълно пренебрегнал), само формално е обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което именно сочат данните по делото.

В случая въззивният съд избирателно е третира съставения протокол за използване на автоматизирано техническо средство, като е отхвърлил неговата достоверност само по отношение на обстоятелството в какъв пътен участък е установено нарушението и при какви скоростни величини, като за да обоснове този си извод, се е позовал на информацията от АПИ. В постъпилите отговори от АПИ, противно на приетото от СРС, не се съдържа информация дали в района на заснетото нарушение има поставени пътни знаци „Д12“ - „край на населеното място и селищното образуване“. Нещо повече, въззивният състав изобщо не е изискал от АПИ информация дали в процесния участък има знак „Д12“. Съществено е също така, че отговорите на АПИ не носят информация и дали пътният участък се намира на територията или не на населено място. Ноторно известен факт е, че Околовръстният път на [населено място] е част от републиканската пътна платена мрежа, като част от него попада в урбанизираната територия. Последното обаче не означава а priori нито, че същият се намира изцяло на територията на населено място, нито че се намира изцяло извън такова.

Въпросът дали участъкът, в който е установено нарушението се намира в границите на населено място или извън него е съществен за правилното решение на спора и следва да намери категоричен отговор. Районният съд не е направил всичко необходимо и възможно за изясняване на обективната истина, като не е събрал доказателства, от които може по несъмнен начин да се установи горното обстоятелство, включително не е изискал информация от Столична община. Този пропуск, следва да бъде отстранен при новото разглеждане на делото от друг състав на същия съд, който следва да отговори и на надлежно релевираните от страна на жалбоподателя възражения.

Предвид изложеното настоящият касационен състав намира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които могат да бъдат отстранени при ново разглеждане на делото. Въззивният съд дължи отговор на отправените пред него възражения, въз основа на събрани необходими и съотносими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на въззивното решение и собствен анализ на същите.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2, във връзка с чл. 218 и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3512 от 29.07.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 9740/2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.